la rambla de catalunya

(esport i ciutadania)

Barcelona,
29 de desembre de 1930

Any I. — Número 40 Redacció i Administració: Ronda Universitat, 6, pral. — Telèfon 21808 Imprenta: Barbarà 11 i 13 — Telèfon 19603 Preu: 15 cèntims

Només els covards acusen els homes que no poden contestar

Nosaltres diem...

No podem dir res, de moment, però sí copiar aquesta curiosíssima — i simptomàtica — nota que han publicat diversos periòdics.

Diu així, en un dels paràgrafs:

"Afegí que, malgrat haver-se ordenat la clausura del Centre Catalanista de Badalona, no s'ha portat a efecte per haver rebut un ofici en el qual la Junta fa constar que des de la seva fundació, i ni pels estatuts ni per l'actuació de l'entitat, aquesta no està adherida a "Acció Catalana" ni a cap partit polític actual."

La censura militar a Girona

La Premsa de Girona publica el següent comunicat del Govern militar d'aquella ciutat:

"Gobierno Militar. — Estado Mayor. Con esta fecha digo al señor director del semanario "El Clarinet" lo siguiente:

"La censura, ya que es aludida por ese semanario, hace constar, para evitar torcidas interpretaciones, que no se ha prohibido tratar en la Prensa de nada que se relacione con los actuales sucesos ni con los conocidos por "Sucesos de Jaca", y mucho menos de los que tuvieron su origen en 13 de septiembre de 1923, limitándose, en cumplimiento de órdenes recibidas y firme en el criterio sustentado desde el principio, a censurar aquella que en cualquier orden de ideas sirva para enconar o despertar pequeñas pasiones que aún de lejos puedan alterar la serenidad conveniente en las circunstancias actuales."

Me complazco en trasladárselo a usted por si tiene la bondad de insertarlo en el periódico de su dirección.

Gerona, 24 de diciembre de 1930."

No sabem si aquest criteri del senyor governador militar de Girona és compartit per tothom, a *provincias*.

Sabem, però, que això d'*enconar o despertar pequeñas pasiones*, que no poden fer-ho els uns, es deixa fer a d'altres fins a extrems insospitats.

L'única explicació que nosaltres trobariem a aquesta nota és que una cosa és "cualquier orden de ideas" i l'altra precisament manca d'idees.

"Galàn todavia trató de incorporarse y pronunció unas palabras.

Al parecer dijo: "¡Por la República! Viv...!"

(D'un reportatge de López Marquès, a "La Noche", de Barcelona.)

DIVENDRES
apareixerà a les llibreries i quioscos de Catalunya
la portada blanca i blava
del llibre d'Enric Blanco
BOSTON - BARCELONA
(Edicions de La Rambla de Catalunya)
Es el llibre de les joventuts catalanes
Un pròleg de **J. Sunyol i Garriga**

Ciutadà:

Tens un deure cívic d'intervenir en l'afer de l'edifici del carrer de Lleida

Si intervens pot ésser una magnífica Escola amb capacitat per a sis-cents infants.

Si no intervens, serà una oficina de Proveïments, amb capacitat per a seixanta funcionaris.

CIUTADANIA

Tres camins

..."Siempre existirán hombres que en la Navidad no podrán comer..." *Això, aproximadament, ha escrit un periodista sobre les pàgines d'un diari conservador. "Sempre hi haurà homes que per Nadal no tindran ni una mica de pa per fer passar la gana..." A despit del Crist, que volia redimir el món dels seus pecats de mesquineses i d'odis. A despit del Crist, que venia a pagar la pau entre els homes al preu de la seva vida. A despit del Crist, que allargava els braços, sobre les terres judaiques, en un afany nou de renovacions i de fraternitats...*

Això ha vingut a dir, sobre les pàgines d'un diari conservador, d'un diari de dreta, d'un diari que clama cada dia per l'ordre i per la pau, un periodista madrileny. ¿Ho ha dit amb ira, amb tristesa, amb por? ¿Ho ha dit protestant d'un estat de coses que fa possible el drama miserable i incivil de la fam? ¿Ho ha dit afanyós d'un canvi que fes impossible aquest Nadal en què hi ha uns homes que encara passen gana?

No. Quan el periodista conservador ha escrit això no ha pensat en res. No ha volgut fer altra cosa que afirmar un fet, fins avui, real; una realitat, fins ara, innegable. I ha pronosticat, sense ira i sense vergonya, que sempre, sempre, hi haurà homes que passaran el seu Nadal amb gana. Ha pronosticat això i s'ha arronçat d'espatlles. Tranquillament, sense rebeldies, sense pietats.

AQUEST NUMERO HA PASSAT PER LA CENSURA GOVERNATIVA

I només les democràcies poden fer el miracle — en una batalla incruenta i cordial —, poden fer el miracle que el dia de Nadal tinguin pa tots els homes, tinguin justícia tots els perseguits, tinguin una mica d'amor tots els dissortats. Només les democràcies, exponent d'un ordre civil, d'una solidaritat fraterna de tots els homes de bona voluntat. Només elles poden evitar, demà, l'explosió dels odis que la intolerància, l'egoisme i l'orgull de les dretes espanyoles hauran acumulat en els esperits sense justícia i en els estómacs sense pa.

J. M.ª M.

LLEGIU I PROPAGUEU
LA RAMBLA DE CATALUNYA

Bascònia - Catalunya

Dijous, al camp de San Mamés, jugaran els equips representatius de Bascònia i Catalunya. No podia inaugurar-se l'any nou d'una manera més digna, més simpàtica.

Les relacions fraternals que uneixen els esportius de Biscaia i de Catalunya, tindran, amb aquest partit, ocasió de manifestar-se novament.

Aquesta mena de partits, sovint no són gran cosa, tècnicament, espectacularment. Tenen, però, una transcendència innegable en l'aspecte moral, en l'ordre espiritual. Contra el que passa generalment, per desgràcia, en les lluites esportives, aquests partits entre equips representatius refermen afectes i estrenyen amistats.

El partit del dia de Cap dAny a Bilbao, serà la correspondència d'aquell altre partit celebrat fa alguns mesos, a l'Estadi de Montjuïc, en el qual l'equip de Catalunya fou batut per un gol a cap, primera desfeta experimentada per l'equip català, en aquesta mena de partits, en camps catalans.

No sabem, en aquests moments, l'equip que Catalunya podrà presentar davant el seu perillós adversari. Sigui el que sigui, la nostra confiança l'acompanyarà. Esperem una victòria per al nostre futbol, que vingui a refer una mica els ànims decaiguts. I si això no fos possible, si els nostres representants resulten batuts en bona llei, ens donarem per satisfets, per molt satisfets, si el partit resulta digne dels dos equips en lluita i dels dos pobles que representen.

Només hem de plànyer, sinceralment, que no tots els clubs, especialment aquells que per la seva importància i significació hi vénen més obligats, corresponguin com caldria a aquestes competicions, restant-les-hi una part d'aquell interès espectacular que convé que tinguin, en benefici de l'esport, i de l'elevada finalitat d'aquesta mena de partits.

ESPORT

Any nou...

Si no manquessin tan pocs dies per a l'any nou hauríem acabat d'escriure la frase. I hauríem dit, amb optimisme: any nou, vida nova.

El tenim tan immediat, però, que ens ha fet por que els nostres optimismes fallessin d'una manera estrepitosa, i ens hem estimat més deixar la frase inacabada. Que cadascú l'acabi al seu gust.

Futbolísticament, l'any 30 haurà estat un any desastrós per a Catalunya. El nostre futbol havia arribat tan amunt, que la davallada és ara més sensible, més palpable. L'any 30 ha estat un mal any per a tothom. Per als clubs, per als jugadors, per al públic. Un mal any que faria de bon acceptar si fos de transició, però que fa témer que sigui d'iniciament d'una catàstrofe que tothom veu venir, però que ningú té cura d'evitar.

Feia molts anys, molts, que la temporada futbolística a Catalunya no havia estat tan desastrosa. De l'any 20 ençà — fita que assenyala la majoria d'edat del nostre futbol — no havíem passat un any tan crític com el que ara acaba. Abans, en les darreries de desembre, tothom cuitava a fer estadístiques i balanços. Enguany, ningú no ha sentit aquesta pruïja. I és que tothom està convençut que un balanç ben fet hauria de declarar el nostre futbol en fallida, i davant aquesta perspectiva tan ingrata, hom tanca els ulls davant la realitat, i tothom mira d'enganyar-se ell mateix amb illusions bastides damunt un cadàver.

La gent no va a veure partits. Els que hi van s'avorreixen. Els jugadors no estan en forma. Els clubs no tenen diners. El fil de les victòries s'ha trencat. L'entusiasme popular s'ha refredat. Tot ralenteix. Tot falla. Tot sembla presagi d'una catàstrofe imminent. Avui ens sembla un conte de fades aquell ambient apoteòsic de la primera vinguda de l'Sparta. Avui la gent va al futbol com van al cinema a passar la tarda els que no saben què fer. Amb el desavantatge evident que al cinema molts s'hi adormen plàcidament, i al camp de futbol o s'avorreixen o s'indignen.

Ha passat l'any 30, que no deixa cap record agradable als nostres futbolistes. Si alguna tarda ha semblat que tornava allò, ben aviat ha vingut el desengany. Han passat les vaques grasses i ja han començat a venir les vaques magres. I el que no se'n faci càrrec, el que persisteixi a anar contra el destí, sucumbirà. Estem en ple temporal. Hem de capejar-lo. Si no ho fem així, l'any que aviat començarà no serà pas millor que el que se'n va.

L'època esplendorosa del nostre futbol va començar l'any 20. Va anar en augment els anys successius. Fa un parell d'anys, s'inicià la davallada. Hem passat uns moments crítics. No sabem, però, si hem passat els pitjors. Això no ho veurem fins després.

De moment s'imposa una renovació de valors. Una renovació de costums. Una renovació de tàctiques. Cal tenir present el que hem passat i no engrescar-nos en disbauxes, com en els temps que ens ofegaven els llorers. Hem de morigerar-nos. Hem de frenar. Avui tenim més campionats i més competicions que mai i ens avorrim més que mai. Ens caldria un bon dejuni i una bona purga. Estem empatxats.

L. AYMAMÍ I BAUDINA

L'ACTUALITAT ESPORTIVA

El Barcelona només aconseguí empatar a un gol, amb el Racing de Santander

L'Espanyol, la Real Sociedad i l'Athletic de Bilbao van triomfar en els altres partits

Els tres representatns a la tercera divisió, vencedors

Genís Ramos, del F. C. Barcelona, és campió d'Espanya de Marathon

ELS ACTES ESPORTIUS D'AHIR

I.—Genís Ramos, del F. C. Barcelona, vencedor del Campionat d'Espanya de "Marathon". II.—Una de les diverses intervencions de Solà, el porter del Racing, en el partit d'ahir contra el Barcelona

ACTITUDS

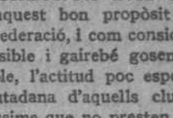
INCOMPRENSIBLES

La Federació Catalana de Futbol, l'any passat va organitzar la "reprise" dels partits Bascònia-Catalunya, perseguint així, no tan solament uns esdeveniments esportius, sinó també que les relacions entre dos pobles germans fossin cada dia més cordials. No cal dir com LA RAMBLA DE CATALUNYA troba encertadíssim aquest bon propòsit de la nostra Federació, i com considera incomprensible i gairebé gosem a dir intolerable, l'actitud poc esportiva i gens ciutadana d'aquells clubs importantíssims que no presten de bon grat aquella collaboració entusiàstica que la història del club i els ideals de què presumeixen alguns directius, fan ineludible.

El que es va voler regatejar a uns jugadors per conservar-los en bones condicions per a partits de campionat, estalviant així papers poc lluïts, com alguns de ben recents, seria, si no disculpable, explicable. Voler-los retenir, però, a Barcelona per fer-los jugar el mateix dia partits amistosos sense cap mena de transcendència, amb el propòsit — possiblement únic propòsit — d'augmentar la recaptació a les taquilles, és una actitud gens comprensible i que caldrà que els esportius de Catalunya tinguin ben present.

Volem creure, però, que aquesta actitud és atribuible únicament a una minoria de certes directives, puix que no lliga amb les aspiracions d'altres directius que aspiren, en nom de tot l'esport de Catalunya, a regentar les installacions esportives de Montjuïc.

J. S. G.

EL CONCEPTE DEL BARCELONISME

Entre els equipiers seleccionats per anar a Bilbao, a jugar el Bascònia-Catalunya, n'hi havia molts del F. C. Barcelona, la majoria dels quals, segons informació oficial (oficial del club) estaven lesionats.

El president de la Federació, que ja coneix el "panyo", va enviar el nostre amic doctor Trabal per reconèixer els presumptes lesionats. Segons les nostres referències, després del reconeixement mèdic, la majoria dels jugadors posats en observació foren donats d'alta immediatament pel metge federatiu. Això va indignar alguns directius del Barcelona i un d'ells —dels de nova fornada— va interpellar En Trabal així:

—I per això ets soci del Barcelona?

¿Quin concepte deu tenir aquest senyor directiu, del barcelonisme? Segurament, el mateix concepte que tenien directives anteriors de la missió dels delegats barcelonistes a la Federació Catalana de Futbol. Ho manava el Barcelona? Doncs calia fer-ho, encara que s'atropellessin tots els clubs de futbol de Catalunya.

ON TINC LA LESIÓ?

Un dels jugadors atacats de lesión perentoria, en ésser reconegut pel metge federatiu, va estar una estona dubtant i finalment va dir:

—Ara no recordo on tinc la lesió.

.....!!!

UN MATCH MAS-BELAMY

—"Este gol ser culpa usté. Usté tapar siempre portero."

—Doncs posi-s'hi "usté", que ho farà millor.

Set o vuit paraules gruixudes que no transcrivim i un entrenador que pega a un jugador.

Teló ràpid.

A LES CORTS

El Racing de Santander aconseguí empatar a un gol amb el Barcelona

Afanyem-nos a dir, per començar, que la desgraciada actuació dels barcelonistes davant el Racing santanderí no ha de sorprendre a ningú, perquè l'equip que defensava els colors blau-grana, no era equip per fer cap bon paper davant un adversari que el diumenge anterior s'havia apuntat un triomf ressonant per quatre gols a un damunt els campions d'Espanya i de Primera Lliga de l'any passat.

El Barcelona presentà el següent conjunt: Nogués, Zabalo, Mas, Ramon, Arocha, Pedrol, Diego, Bestit, Sastre, Arnau i Perera.

I el Racing el següent: Solà, Ceballos, Mendaro, Hernàndez, Baragaño, Larrinoa, Santi, Ibarra, Telete, Larrinaga i Cisco.

El conjunt barcelonista, va tenir una actuació ben desafortunada. Començant pel porter i acabant per l'extrem esquerre, ningú no va estar a l'alçada que correspon a uns jugadors de la seva classe. La ratlla mitja, com era de preveure, no va donar cap mica de rendiment. Arocha jugà gairebé sempre avançat, i els seus companys per cobrir el lloc d'ell van deixar desemparats els seus, i d'aquesta manera els rapidíssims equipiers del Racing, que jugaven amb un entusiasme illimitat, van tenir tota la tarda en perill la porta defensada per Nogués.

El secret de les continuades escapades dels davanters muntanyesos, l'hem de buscar en la deficient collocació dels mitjos. El Barcelona feia l'efecte que jugava amb dos defenses i vuit davanters, ja que els tres components de la ratlla medular, continuament estaven avançadíssims. I gràcies a això, els kiks que tl ava Solà ja passaven la ratlla mitja adversària, i els davanters del Racing es trobaven que només tenien davant dos defenses i un porter cap dels quals no estava ben segur de si mateix.

El primer temps va ésser el pitjor pel Barcelona, ja que fou quan els santanderins aconseguiren el seu gol. Un xut de Cisco, no gens fort, va passar entre l'herba i el cos de Nogués de la manera més inexplicable. I a més, als jugadors blau-grana els perseguia la desgràcia. Arocha va rebre un cop de pilota que el deixà inútil per a tot el partit. I la major part dels altres van rebre tots d'una banda o altra. El que no anava coix d'un peu, n'anava de l'altre, i els pocs que jugaven sencers tenien una tarda ben espessa. El propi Sastre, que havia començat bé, va fallar un gol d'una manera incomprensible. Es va trobat tot sol, davant de Solà, i llançà un xut fluix però collocat, a mitja alçada i cap a un costat de la porta. Però, l'ex-porter de l'Espanyol i del Barcelona, que s'acredità com un dels millors elements del Racing, va desviar la pilota a còrner.

A la segona part el Barcelona modificà les seves ratlles. Arocha passà al centre de l'atac, Sastre a l'interior, Bestit a mig-ala, i Ramon al centre. Arocha va donar a la ratlla davantera una empenta que no tenia al primer temps, i això va fer que als quatre minuts de représ el joc, els barcelonistes ja haguessin aconseguit l'empat. Però, aquesta pressió blau-grana va durar poc, ja que després que Escartín hagué anullat un gol al Barcelona, per faut de tres davanters a Solà, l'onze blau-grana decaigué i els santanderins tornaren a fer continuades incursions a la porta defensada per Nogués, el qual si bé amb les pilotes altes es va lluir qui-sap-lo, amb els xuts rasos passà moments de molta dificultat, ja que la pilota li rebotava cada vegada al pit, i sort que els davanters contraris no entraven a rematar, ja que els hauria estat ben possible guanyar el partit.

En resum, de joc de qualitat no se'n va veure gens. El Barcelona es veié superat per un adversari molt més ràpid i que sobretot lluità amb molt més entusiasme. Aquest partit, que pocs aficionats al futbol que haurà fet!

Del Barcelona els menys desencertats foren Ramon i Zabalo. Ramon, de mig-centre, va esguerrar moltes combinacions dels davanters contraris, però no serví gens de joc als seus. De Nogués ja n'hem parlat. Mas no estava ni de bon tros com acostuma. De la davantera l'ala-esquerra superà a la dreta. A remarcar que Diego estava fatal de debò, ja que perdia totes les pilotes que els seus companys li passaven.

Del Racing sobresortiren Solà, Mendaro, Santi, Cisco i Larrinoa. Amb tot, cal tenir present que no hi va haver en tot l'equip ningú que fallés, i si segueixen jugant amb el mateix entusiasme que ahir, donaran més d'un altre disgust.

El senyor Escartín va fer un arbitratge ben imparcial i encertat. El gol que anullà al Barcelona, fou molt ben anullat, ja que el faut hi era, i a més el senyor Escartín l'havia assenyalat ja abans que la pilota traspassés el marc que defensava Solà.

Assistí a l'encontre un públic força nombrós, segurament atret pel triomf obtingut pels santanderins el diumenge anterior. Aquest públic palesà el seu descontentament per la deficient actuació del conglomerat barcelonista.

JOAN B. TINTORER

A BILBAO

El Deportivo Alavés sofreix una forta derrota davant els campions d'Espanya

Al camp de San Mamés, i amb un gran ple, jugaren els prõpietaris del terreny i el Deportivo Alavés. El partit acabà amb la gran victòria dels bilbains per set gols a un.

Després dels resultats obtinguts per l'Athletic en passats encontres, no era d'esperar un resultat tan contundent, però els de l'Athletic, donant-se compte de la situació en què es trobaven davant l'afició bilbaina després de les anteriors derrotes, jugaren amb gran entusiasme, que, unit a l'encert de totes les seves línies, donà com a resultat aquesta victòria sobre el seu fort enemic que quasi els requalifica davant l'afició espanyola.

El partit fou de complet dõmini dels bilbains. Els alavesos, malgrat ésser el trio defensiu, i especialment la defensa, els únics que actuaren amb encert, no pogueren impedir que la pilota entrés per set vegades a la xarxa.

La primera part acabà amb el resultat de quatre a un. Passats els deu primers minuts, en què els alavesos atacaren amb gran valentia, els atlètics començaren a realitzar un excellent joc i a dominar absolutament. Al cap de nou minuts en un atac de l'Athletic, Lafuente llança un centre-xut que el detura Beristain, però Bata, ben collocat, introdueix la bala a la xarxa de Berustain. El mateix jugador, rematant una centrada de "bala roja", aconsegueix el segõn gol, als vint-i-cinc minuts de joc. Deu minuts després, Bata llança un excellent xut, que és parat per Beristain, el qual torna la bala, però Gorostiza aprofita l'ocasió per marcar un nou gol. Als quaranta-un minuts, els alavesos, que han tingut ns moments de dominí, fan pressió a la porta de Blasco, i després de llançar Oliveres dos grans xuts sense conseqüències, Lecue marca el gol de l'hõnor per al Deportivo. Abans d'acabar la primera part tornen a marcar els campions d'Espanya. Roberto, en rematar un còrner tirat per Lafuente, és l'autor del nou gol.

La segona part comença amb les mateixes característiques que acabà l'anterior, és a dir, amb domini atlètic. I als tres minuts, Lafuente que ha de fer una bona segona part, llança un xut que Uribe, amb el cap, l'introdueix a la xarxa de Beristain. Després d'aquest gol, passen uns minuts en què els vitorians igualen un xic el joc, i Ciriaco i Quincoces, en mõments d'energia, impedeixen que sigui novament foradada la xarxa, fins que als 28 minuts un nou xut de Lafuente, és rematat també de cap per Iraragorri, i és el sisè gol bilbaí. Un minut després torna novament a xutar el bilbaí Lafuente, i Basta, també amb el cap remata el setè i darrer gol. Continuant la pressió bilbaína, acaba l'encontre sense que el marcador sofreixi cap més canvi.

Arbitrà bé el biscaí Vallana, malgrat una equivocació que tingué en castigar unes mans a la part alavesa.

Els equips es formaren així:

Athletic: Blasco; Castellanos, Urquizu; Garizurieta, Muguerza, Rõberto; La Fuente, Iraragorri, Bata, Uriba i Gorostiza.

Deportivo Alavés: Beristain; Ciriaco, Quincoces; Rey, Pérez, Urquidi; Arsenio, Heredia Olivares Albéniz i Lecue.

El Nadal de l'Europa ★ El Barcelona fa broma i l'Espanyol aguanta el tipus ★ Ahir van guanyar els nostres tres representants a la tercera categoria ★ L'Athletic de Bilbao ha fet la pau ★ La Real Sociedad vencedora de l'Irún

Seguint l'ordre cronològic, hem de dedicar, en primer terme, un petit comentari al partit Madrid-Europa, celebrat el dia de Nadal, a la capital d'Espanya. Va perdre l'equip graciene per tres gols a un i per unanimitat hom acordà considerar acceptable i discreta aquesta desfeta. Tot i perdent, l'Europa va palesar, amb el resultat aconseguit al camp de Chamartín, que és tan dolent com els altres i que fa, ni més ni menys, el mateix que fan els altres.

Pocs comentaris farem entorn d'aquest partit. Els nostres collegues que surten cada dia han tingut prou ocasió de fer-ho i no volem insistir sobre temes passats de moda. Tots els comentaris, però, poden concretar-se en aquest, que subscrivim: que com tothom esperava que l'Europa perdria, l'haver perdut per tres gols a un és un bon resultat. I no en parlem més.'

* * *

El Barcelona va celebrar les festes de Nadal fent-nos venir un equip austriac. L'equip blau-grana va apuntar-se dues magnífiques victòries i els partidaris del club de Les Corts van menjar els torrons tal com els desitjava el vigilant del barri: con pompa y felicidad.

Una cosa, però, és celebrar Nadal i una altra jugar de campionat amb el Racing de Santander. I perquè no fos dit que el Barcelona només guanya a Les Corts, els jugadors blau-grana van empatar a un gol amb els campions de Cantàbria, després d'una exhibició que feia riure.

Els espectadors van sortir ahir de la "Catedral" amb una cara de prunes agres que feia pena. Evidentment, després de guanyar els vencedors del Sparta, perdre amb el Racing —i en partit de campionat— resultava una broma molt pesada. Ja està fet, però, i el bon soci s'aconsola pensant que per Cap-d'Any hi ha partit amistós, vindrà el Logroño i segurament tornarem a veure En Samitier. I ens tornarem a engrescar i no pensarem en la classificació del campionat fins a l'altre diumenge.

Ahir, el Barcelona no tingué sort, certament. Val o dir, però, que no la mereixia gaire. Si allò era jugar a futbol, pleguem el ram. Hi ha qui diu que va fallar En Sastre. Nosaltres hem d'afegir que també va fallar En Diego (donde digo Diego, digo Piera, deia la gent); *que En Parera no n'encertà ni una; que l'Arnau i En Bestit tenien prou feina; que En Nagués tenia la panxa foradada, etcètera, etc. Si davant d'això posem un equip com el Racing —que no és res de l'altre món, però que en collocació i entusiasme va superar el Barcelona—, haurem de convenir que l'empat a un gol, malgrat aquell xut de Ramon que va tocar el pal, és una ganga. Una veritable ganga.*

L'únic jugador que va quedar bé davant el públic fou Ramon. El mateix fent de mig-ala que de mig-centre. El xicot ha esdevingut una mena d'Enciclopèdia Espasa de l'equip del Barcelona, i a còpia de provar-lo en llocs diferents, contra el que passa correntment, serveix per a tot. No direm que jugà un gran partit, perquè no seria veritat. Però que fou el millor, indiscutiblement, de l'equip, això sí. Si no arriba a ésser ell, l'empat s'hauria convertit en una desfeta. I ja que parlem d'En Ramon, voldríem donar un consell a la directiva del Barcelona: no li augmenteu el sou. Perquè això, si fa o no fa, és una desgràcia molt semblant a què si el fessin internacional.

Resumint: el cas és que el Barcelona, després de quatre jornades del campionat de Lliga, té quatre punts. Només quatre punts. I això que ha jugat tres partits a la nostra ciutat. No cal dir res més. Si no s'opera una reacció, ni el combregar hi serà a temps. Ara, que ens fem càrrec que quan un club té tants jugadors —diguem-ne lesionats— indisponibles, ha de fer coses així, encara que li costi algun punt.

El cas és —atenim-nos sempre a les xifres— que l'Espanyol té quatre punts. I que només ha jugat dos partits a casa. Ja és ben cert que les comparacions sempre són enutjoses.

Una sola cosa ens ha d'aconhortar i fer-nos sentir feliços. Que si les coses van seguint com ara, el dia del partit Barcelona-Espanyol tornarem a veure el camp ple, i s'esgotaran les entrades. I aquesta perspectiva, davant la fredor actual, bé podem acceptar-la com una compensació digna. Qui sap si d'això depèn que el nostre públic revifi i es torni a interessar pel futbol!

* * *

L'Athletic de Bilbao va esclafar el Deportivo Alavès, líder de l'actual campionat. Els "lleons" del Nord van treure les ungles i van fer pagar els plats trencats als seus paisans. L'Irun, ha tornat a ensopegar i la classificació, després dels partits d'ahir, presenta un aspecte interessantíssim. Això no vol dir que, una vegada més, a darrera hora es confirmi la sentència bíblica que diu: els darrers seran els primers.

* * *

Els nostres representants a la tercera divisió van guanyar tots. Sembla que no pugui ésser, però és així. El Júpiter, el Badalona i el Sabadell van fer-nos quedar una mica bé. No podem dir, gràcies a aquests equips, que la jornada hagi estat dolenta del tot. Del mal el menys.

* * *

Abans d'acabar aquests comentaris, i interpretant un desig de molts esportius, hem de fer constar que per a un club com el Barcelona és tenir molta desgràcia trobar-se en ple campionat i tenir indisponible un stock de jugadors com aquest: Llorenç, Uriach, Martí, Guzman, Castillo, Font, Piera, Goiburu, Samitier, Sagi, etc., etc. ¿No els sembla molta desgràcia, tanta lesió?

Això només té precedents en "Quatre d'infanteria" o en "Res de nou a l'oest".

LEWIS

LAVABOS CARDONA VERGARA 1

* * *

L'Espanyol, amb l'equip "econòmic", va sorprendre ahir la mateixa empresa. Per cinc gols a cap, va batre l'Arenas. Un resultat contundent. Es clar que l'Arenas no és gran cosa; però nosaltres preguntem: que és més gran el Racing? Altrament, l'equip de Santander fou batut a Can Ràbia per quatre a un. I l'Europa, al mateix camp del Sardinero, només va perdre per un gol. I què l'Espanyol i l'Europa facin el ridícul no sorprendria ningú, perquè van al campionat amb una sabata i una espardenya. Però que el faci el Barcelona, tan ben calçat...

A CAN RABIA

L'Espanyol va guanyar l'Arenas de Guecho per cinc gols a cap

Si quan el xiulet de Quintana anuncià la fi de la primera part algun "visionari" ens hagués dit que l'encontre acabaria amb el resultat en què en realitat va acabar, amb tota seguretat ens en hauríem rigut de la seva profecia i li hauríem dit que veia visions.

L'encontre anava en una forma tal, que qualsevol altre hauria opinat de la mateixa forma, donos, francament, això de què hagués acabat el primer temps sense que en els d'una banda ni els de l'altra marquessin ni un trist gol ens feia esperar lògicament una segona part si fa o no fa semblant a la primera. Però no fou així. Estem ja tan tips de parlar de les fallades de la lògica en coses de futbol, que ja gairebé ens fa pena parlar d'ella.

La segona part es diferencià tant de la primera part com la nit del dia; com el blanc del negre. Si en una tot foren desencerts, en l'altra tot foren flors i violes, i totes les coses sortí en bé perquè el destí o la sort, o l'entusiasme, o el que es vulgui, volien que fos així.

I que consti que en dir tot això ens referim sclament a l'Espanyol, car fou en aquest equip únicament que es féu notar el canvi radical. Els de l'Arenas ho feren a la segona part exactament igual que a la primera. Una mica més desorientats, una mica més decebuts, en veure que els gols en contra se'ls unaven acumulant, però amb la mateixa fe i el mateix encert.

I públic, a la primera part, s'avorrí sobiranament, i com és costum en aquests cassos, féu ben ostensible la seva disconformitat xiulant a tort i a dret i posant el cor en un puny a l'àrbitre, que sigui dit en honor de la veritat, no anava gaire a l'hora.

Ara bé: quan la cosa anà a l'hora, tothom estigué satisfet i content, i fins s'oblidaren les deficiències arbitrals, sense que aquestes haguessin augmentat o disminuït.

La victòria de l'spanyol fou brillantíssima i molt merescuda. No hem pas de regatejar-li el nostre aplaudiment encara que més d'un cregui que tenim per sistema fer-ho. L'estupenda reacció de la segona part mereixia sobradament els sis gols que s'oblingueren, i potser més i tot.

L'iniciador de la reacció fou Soler amb un esplèndid xut llarg i collocat, que valgué el primer gol, i com si això hagués estat un senyal convingut, començaren els encerts que havien de portar la brillant victòria.

n el prime rtemps, sense que ningú estigués catastròfic, tots estigueren una miqueta ensopits i desencertats. Els mancava ànima per descabdellar les jugades i es movien pel camp com qui juga un partit més, sense preocupar-se gran cosa del resultat. I quan arribà l'hora dels èxits, sense que ningú fes res d'extraordinari, tots bregaren de valent i tots, per tant, contribuiren a la victòria.

Els de l'Arenas no es pot dir que estessin desencertats, llevat de dos o tres cassos. Ben al contrari, la línia defensiva bregà amb valentia i encert sense desanimar-se pel resultat advers, i pel que toca als mitjos, compliren, també, sobretot quan es tractà de fer una defensa desesperada del seu marc.

L'única fallada de l'equip fou la de Zarraonandia, porter, encertadíssim, com hem pogut observar en moltes altres ocasions, però que ahir no fou ni ombra del què acostuma ésser.

No negarem que tres o quatre dels gols que li passaren eren en extrem difícils, sobretot el que féu Soler, i el segon d'Edelmiro, però, al nostre entendre, els altres no eren prou difícils perquè un porter de la seva mida no els hagués deturat, sobretot un tret ras d'Edelmiro, que un cop tenia la bala a les mans se li féu escàpola per excés d'arrònçament.

De totes maneres, en la inseguretat i poc encert de la davantera s'hauria de buscar potser el per què del resultat final.

La tripleta central de la davantera fou quelcom completament nul; no n'encertaren ni una, i com a detall curiós hem de fer constar que en tot el partit sols llançaren cinc xuts que anessin drets a la porta.

Al nostre entendre, els mitjos, amb tot i el seu treball cometeren l'error de no donar joc als ales, quan en realitat eren els dos més eficaços de la davantera, segons poguérem observar en alguna ocasió. Saro, sobretot es fastigueja havent d'estar aturat tota l'estona, i el mateix li passà a Emilio.

Si els bascos haguessin pogut marcar algun gol s'haurien animat una miqueta més, i en comptes de replegar-se a la defensiva haurien anat a cércar més gols atacant fermament.

Cal remarcar, però, que —com ja hem dit més amunt— no es desanimaren gran cosa, malgrat el resultat catastròfic. De totes maneres, això sols hauria servit per empitjorar la seva situació.

Arbitrà l'encontre el collegiat Quintana, i no ho féu amb gaire encert. Les seves faltes, donos, foren vistes per tothom, però com que després les coses anaren a satisfacció de la majoria dels presents, hom decidí tàcitament córrer un vel per sobre la seva actuació fins aquell moment.

Un minut abans d'acabar l'encontre xiulà un inversemblant còrner contra l'Espanyol, i els xiulets es repetiren.

A les seves ordres, s'arrengleraren els equips en la següent forma:

ESPANYOL. — Cabo, Saprissa, Moliner, Pausas, Soler, Besolí, Prat, Tena, Edelmiro, Bosch i Jover.

ARENAS. — Zarraonandia, Llantada, Arrieta, David, Cilaurien, Bilbao, Saro, Ribero, Mandalúniz, Calerc i Emilio.

La primera part no fou pròdiga en gols, car no se'n féu ni un.

A la segona, féu el debut En Sloer, seguit poc després d'un altre gol d'En Jover, i més endavant Edelmiro en féu tres més, un dels quals fou magnífic.

A. PINAZZO S.

A IRUN

La Real Sociedad venç l'Irún per quatre a dos

Amb poca entrada i el camp ple de fang s'ha celebrat el partit corresponent a la primera divisió de la Lliga entre els clubs esmentats.

Pocs comentaris mereix aquest encontre, el qual fou ensopidíssim i no es veié cap jugada digna d'esmentar, encara que cal disculpar aquest joc pobre pel mal estat del camp.

El primer temps fou de domini donostiarra. Però, malgrat això, els que inauguraren el marcador foren els contraris, en rematar Pere Regueiro un bon centre de Lecuona, als quinze minuts de joc. Deu minuts més tard fou castigat l'Irún amb un cop franc prop de l'àrea de penalty, el qual fou tirat magníficament per Garmendia i desviat a la xarxa d'Emery per Pau Bienzobas.

No havien passat dos minuts de l'empat quan el mateix Bienzobas aprofità una fallada de la defensa irunesa per fusellar el segon gol. Acabà el primer temps amb el resultat de dos a un a favor dels donostiarres.

Als 27 minuts del segon temps, un cop franc que tira magníficament Gamborena, és rematat amb el cap per Sagarzazu, el qual aconsegueix l'empat. Segueix dominant l'Irún per l'admirable actuació de Gamborena, únic jugador que sobresurt, i quan faltaven cinc minuts per acabar el partit hi ha una escapada de la Real i Mariscal aprofita una aclarida defensiva d'Emery per marcar el tercer gol. I als 43 minuts, Mariscal recull un centre de Garmendia i marca el quart gol. Acabà l'encontre amb el triomf dels donostiarres per quatre a dos.

Dels vencedors, Allestaran, bé, i al final, Marculeta, i pels irunesos, Gamborena.

Pelai Serrano féu un arbitratge deficientíssim i continuament fou escridassat pel públic.

Eren els equips:

Real Sociedad. — Eizaguirre, Borico, Arana, Amadeo, Ayestaran, Marculeta, Mariscal, Bienzobas I, Cholín, Bienzobas II i Garmendia.

R. Unión de Irún. — Emery, Alza, Mancisidor, Gamborena, Sotes, Maya, Sagarzazu, Regueiro (Pere), René, Regueiro (L.) i Lecuona. — *Noti-Sport.*

SALO DORE
de la
GRANJA ROYAL
Dimecres, 31 de desembre
Sopar de final i començament d'any
GRAN FESTA RUSA
Obsequis i presents per a aquesta festa
Reserveu la vostra taula

En partit amistós, el Madrid va guanyar el Budapest per set a dos

Madrid, 29. — Molta gent acudí a Chamartín a presenciar aquest partit amistós que resultà entretingut i interessant, malgrat l'elevat tanteig que que obtingué el Madrid. I és que els hongaresos no són tan dolents com fa suposar la copiosa derrota que han sofert. Composen un conjunt acoplat i discret que domina el pase a la perfecció, que té velocitat i resistència i una collocació privativa del joc dels equips de l'Europa central.

Amb algun control més de bala i sobretot amb precissió en els tirs, el seu rendiment seria molt un altre. Perderen merescudament per aquestes causes i perquè el Madrid tingué una de les seves tardes d'encert.

El primer temps la lluita i el dominí resultaren igualats. Als deu minuts marcaren els blancs el seu primer gol en un centre d'Olaso que Eguia rematà de cap. Poc després empataven els hongaresos d'un tir de l'extrem esquerre aprofitant una indecisió de Vidal. Hi hagué un període de domini hongarès i als 23 minuts una combinació entre els interiors el rematà el davanter centre d'un tir llarg que Vidal no encertà a detenir. Reaccionà el Madrid i el joc carregà a l'ala dreta fou perillós per l'entusiasme i tenacitat de Lazcano el qual, en una avançada molt disputada envià un centre magnífic que Gurruchaga portà a la xarxa d'una formidable capcinada. Més igualat hasta el final transcorregué el joc fins que als 44 minuts en una arrencada d'Olaso el seu centre, passat aconseguí rematar-lo Lazcano i marcà el tercer gol.

Després del descans pot dir-se que no hi hagué més equip al camp que el madrileny. Als set minuts ja havia marcat el quart gol fet per Gurruchaga, en rematar un còrner que tragué Olaso. El cinquè arribà poc després en originar-se un aldarull davant la porta hongaresa amb remat final de Garcia de la Puerta. També Garcia de la Puerta marcà el sisè gol, el més bonic de la tarda, arrabassant-li amb el cap la bala de les mans del porter. Molt animosos els madrilenys seguiren pressionant i Lazcano d'un tir fort s'apuntava el setè gol. Encara hi hagué dos gols més de Garcia de la Puerta i d'Eguia que foren justament anullats per faltes prèvies.

Pels madrilenys destacaren Garcia de la Puerta, Lazcano i Antoñito. Dels hongaresos el defensa esquerre, el mig-centre i el porter, no obstant els gols que li feren. Balaguer amb el pito no tingué dificultat. Encara que és just dir que es decantà un xic pels indígenes.

Alineacions:

Budapest: Lantos, Kiraly, Biro, Steiner, Lutz, Magjar, Fenyvasi, Zilahy, Rudas, Yakube, Stanczl.

Madrid: Vidal, Torregrosa, Quesada, Bonet, Antoñito, Peña, Lazcano, Eguia, Gurruchaga, Garcia de la Puerta i Olaso.

LA FILOSOFIA D'EN SASTRE

—Si xuto m'exposo a pifiar, si co Hoco m'exposo a tocar el pal, si la passo a un company els altres tindran temps de situar-se, si no xuto me la prendran... Que deu ésser bonic fer de jutge de gol!

La Gran Revolució
en els preus de les joguines l'ha armada la CASA
SEGURA
Passeig de Gràcia, 37
Immens assortit
Grans novetats

TOS

Una taza bien caliente corta la tos, catarros, gripe, etc.
En todas las farmacias y Ronda Universidad, 6 Barcelona

REIS REIS
LLIBRERIA — OBJECTES D'ESCRIPTORI, Etc., Etc.
SANT JORDI
18 — CARME — 18 // BARCELONA

Restaurant Catalunya Plaça Catalunya, 4-Barcelona
Recomana a la seva distingida clientela i al públic en general, la insuperable
SOPA DELS PESCADORS — Plat creació de la casa

XAMPANY
Ayala & C.º
Chateau d'Ay (France)

El "comingman" Josep Micó s'aferma cada dia més

Els organitzadors del Palace ens van donar dimecres passat una vetllada a base de dos combats de pesos lleugers, que damunt el paper no semblava pas que hagués de satisfer a ningú. Es tractava d'un combat entre Robert Sans, campió de Catalunya de la categoria, i el francès Biron, i un altre entre l'ex-campió amateur Micó i l'italià Merini.

En general hom donava importància a Biron i s'esperava l'actuació de Marini amb el convenciment que no deixaria cap grat record. En realitat s'ha de dir que ningú no coneixia l'italià, i per això no era d'estranyar que, coneguda la classe de Micó, s'esperés un fàcil triomf del nostre púgil. En canvi, tot i que Biron "ainé" ja comença a tenir algun anyet, era de creure que faria un paper lluït davant el campió.

I va sortir tot el contrari. La vetllada va ésser bona des del començament fins que Sans i Biron es van posar en guàrdia. El lleuger francès va actuar pèssimament, i en canvi Merini va arrencar aplaudiments continuats.

Biron des del començament del seu combat va boxar en pla d'home batut, i va aguantar fins a la quarta represa perquè a Robert Sans no li va venir de gust apretar fins a l'esmentat round. La impressió que va produir no podia ésser menys detestable.

En canvi Merini va sorprendre. L'italià és un xicot jove que — segons va confessar ell mateix després del combat — aquest any ha fet vint-i-sis combats, dels quals n'ha guanyat vint per k. o. Davant Micó va fer un combat magnífic, amb molta valentia, i es mostrà com un home de bona esgrima i de fort punch.

S'havia parlat, abans de la vetllada, de què si els dos adversaris dels nostres homes tenien una bona actuació, serien acarats en una nova reunió Biron a Micó i Sans a Merini. I bé: així com Biron va decepcionar, tothom convingué que Merini pot fer un excellent combat amb Sans, i que de passada, si repeteix la brillant actuació de dimecres, permetrà d'establir una línia de comparació entre Sans i Micó, i vistes al futur combat entre aquests dos xicots, pel títol que en l'actualitat detenta Sans.

Cal remarcar que de tota la reunió la nota sobresortint fou l'actuació superba de Micó. L'ex-campió amateur, que s'ha anat afermant

Josep Micó

a cada combat com un dels valors de més esdevenidor de la nostra boxa, el dia del combat amb Isidre Pérez — al qual vencé amplament per punts — ens donà una prova de les seves possibilitats, i dimecres davant Merini es guanyà novament l'admiració de tots els aficionats.

Josep Micó és un xicot jove, de dinou anys, al qual s'obren els horitzons més falaguers. Indiscutiblement, és de tots els pugilistes d'aquell famós equip que a tan bon lloc deixà la nostra boxa amateur, el que més amunt ha arribat i el que promet més. Hi ha qui creu que Robert Sans el guanyaria, però l'opinió de la majoria d'aficionats és que Micó no solament aconseguirà el campionat peninsular de la categoria — ell i Sans són els dos valors més destacats entre tots els lleugers de la Península —, sinó que sembla cridat a ocupar un dels llocs més elevats entre els pugilistes europeus del seu pes. El mateix Dickson està entusiasmat amb la sobrietat de la seva boxa, i se li atribueix la intenció d'emportar-se'l a París, i donar-lo a conèixer en una de les seves reunions de la Sala Wagram.

QUENSBERRY

ATLETISME

GENIS RAMOS, DEL F. C. BARCELONA, VENCEDOR DEL CAMPIONAT D'ESPANYA DE LA "MARATHON"

Què és la "Marathon"? Poca cosa. Una carrera a peu de quaranta-dos quilòmetres i dos-cents metres de torna. Una prova que esgota els homes més resistents i més ben preparats. Una competició que, encara que us sembli estrany, és el "clou" del programa dels Jocs Olímpics moderns. La prova que obre la darrera jornada d'aquells jocs i els tanca... amb clau i pany fins al terme de quatre anys.

A Catalunya (única regió on s'han celebrat proves d'aquesta mena, que nosaltres recordem) s'han celebrat, amb aquesta, si no anem errats, tres "Marathons", sense comptar-n'hi una o dues corregudes fa molts d'anys.

En la que va celebrar ahir al matí, organitzada per la Federació Catalana d'Atletisme, també per delegació de la R. Confederació Espanyola, hi varen prendre part cinc bons xicots: Ramos, del F. C. Barcelona; Ganyet, del Tagamanent; Alfonso, de l'Europa; Gonzàlez, de l'Espanyol, i Carretero, de la Penya Aire Lliure. Es a dir: cinc corredors i cinc clubs. Tots ells, però, com a bons catalans, representaven Catalunya, car es tractava d'un Campionat d'Espanya... sense competidors de fora.

Els corredors varen sortir de l'Avinguda central de l'Exposició (plaça d'Espanya) i varen arribar al mateix lloc, després de coberta la distància.

El control de viratge havia estat situat a Gavà, on els corredors varen ésser objecte d'un entusiàstic acolliment; igualment foren rebuts amb grans aplaudiments al seu pas per Hospitalet, Cornellà, Esplugues i altres llocs del circuit.

Els corredors foren molt ben acompanyats amb cotxes i bicicletes, sobretot bicicletes. La Federació havia muntat un bon servei de "ravituallament", un servei que no tenia altra cosa a desitjar que el còncurs d'un metge, per si de cas. Afortunadament cap dels corredors no va tenir necessitat d'aquells serveis.

Durant el transcurs de la carrera, després d'haver arribat al control de Gavà, varen abandonar la lluita Ganyet i Carretero. Gonzàlez va arribar vint-i-vuit minuts després del primer, i Alfonso onze.

Genís Ramos, que fou el vencedor, va efectuar una bona prova, amb molta intel·ligència. Uns quants quilòmetres abans d'arribar a Gavà, ja anava sol, ben tranquil·lament, menjant peres i bevent, de tant en tant, una mica de te amb conyac per refer-se del defalliment que de vegades semblava apoderar-se d'ell.

Ramos, ultra haver guanyat, va palesar trobar-se molt ben preparat per a aquesta duríssima prova. Altrament, no hauria realitzat la carrera amb el temps emprat, que bat l'aconseguit per Ferrer, del mateix Club, fa poc més de dos anys.

Un públic molt nombrós va rebre els corredors amb sentits aplaudiments, reconeixent tots el gran esforç per ells realitzat i llur gran voluntat.

Catalunya, doncs, sense competidors de fora, ha obtingut el Campionat d'Espanya de la "Marathon".

Endavant. — MURPHY.

CLASSIFICACIO

Primer. Genís Ramos, F. C. Barcelona, 3 h. 9 m. 56 s. 2-5.
Segon. Alfonso, C. D. Europa, 3 h. 20 m. 3 s. 1-5.
Tercer. Gonzàlez, R. C. D. Espanyol, 3 h. 37 m. 51 s. 3-5.

El castellà Hernàndez Coronado obté brillantment el primer Campionat d'Espanya del "Decathlon"

També van obtenir una notable puntuació el castellà Agosti i els catalans Consegal i Roca

Ha estat batut el rècord d'aquest concurs

Abans d'examinar l'actuació dels atletes que varen prendre part en aquest primer Campionat d'Espanya del "Decathlon" interessa, per a millor orientació dels nostres lectors, que sàpiguen el què és això del "Decathlon". Ho explicarem tot seguit:

El concurs del "Decathlon" consisteix en la realització per part d'una mateixa persona de deu proves diverses i determinades, atorgant-se el triomf al concursant que en el total de les deu especialitats aconsegueixi acumular a favor seu un més gran nombre de punts, que es concedeixen per cada prova, segons la marca aconseguida, d'acord amb una escala graduada establerta i reconeguda internacionalment.

Aquestes deu proves a què ens hem referit són: salts de llargària 100 metres, salts d'alçària, llançament del pes, 400 metres, llançament de la javalina, 1.500 metres, 110 metres tanques, llançament del disc i salts amb la pèrtiga.

Aquest concurs fou celebrat entre dissabte i ahir, en dues jornades, com disposa el seu reglament.

El lloc d'acció fou l'Estadi de la i el guipuscoà Iguaran. De totes maneres, però, no ens podem queixar de la inscripció assolida per a aquest primer Campionat d'Espanya del "Decathlon", celebrat en una època la més desfavorable per a aquests concursos.

Dels nou concursants que varen ésser seleccionats, tan sols quatre d'ells els considerem amb capacitat suficient per a aquesta mena de proves: Coronado, Concejal, Agosti i Roca. Els altres no tenen, per ara, categoria suficient. I d'aquests quatre, solament els dos primers classificats varen demostrar-nos haver-se presentat amb bona preparació. I que consti que no fem aquesta afirmació moguts per la classificació assolida per cadascun d'ells, sinó per la forma d'actuar fàcil, segura i regular.

Entre els resultats obtinguts n'hi ha d'excellents. Altres, en canvi, són bastant mitjans. Entre els primers classificats, els sis metres i onze centímetres de Roca en el salt de llargària; els onze segons i tres cinquens de Coronado i Culí en els cent metres; els 44'20 metres de la javelina d'Agosti; els 1.500 metres de Coronado en quatre minuts, quaranta segons i quatre cinquens, i els disset segons i dos cinquens de Roca en els 110 metres tanques. També ens va plaure el salt amb pèrtiga de Concejal i aconseguí la marca de tres metres i quaranta centímetres, i el salt d'alçària del mateix atleta, traspassant un metre i seixanta centímetres. Dels altres resultats que no ens van plaure esmentarem la marca de Culí en la pèrtiga de 3'30 metres, puix que cal tenir en compte que és el campió i el rècordman d'aquesta especialitat; els divuit segons i dos cinquens de Ballesteros en els 110 metres tanques, i altres marques que podríem qualificar de dolentes.

La puntuació obtinguda pels quatre primers classificats ha estat, sincerament, magnífica. I si bé l'època actual, repetim no és la més convenient per a la celebració d'aquesta mena de competicions ens queda l'esperança d'haver vist triomfar l'home que ha sabut preparar-se amb més cura i amb més temps i facilitats: Hernàndez Coronado, vell atleta i home d'arrelades conviccions esportives.

Els nostres atletes no hi ha dubte que valen bastant més del que han fet en aquest Campionat. El dubte de si se celebraria (n'han estat suspeses i ajornades tantes de proves anunciades) aquest concurs ha motivat un considerable retard en la seva preparació, del que se n'han ressentit les marques per ells assolides.

Aplaudim el guanyador d'aquest primer Campionat d'Espanya del "Decathlon", Hernàndez Coronado, que ha batut el rècord del concurs, i la bona voluntat de tots els atletes que hi han pres part.

I per l'organització, el nostre aplaudiment a la Federació Catalana d'Atletisme. — MURPHY.

RESULTATS DE LA PRIMERA JORNADA

Salt de llargària
1. Roca (Catalunya), 6 m. 11 s.
2. Concejal (id.), 6 m. 4 s.
3. Culí (id.), 5 m. 55 s.
4. H. Coronado (Castella), 5 m. 39 segons.
5. Aosti (id), 5 m. 31 s.
6. Mariño (E. Galícia), 5 m. 57 segons.
7. M. Mateu (Catalunya) 5 m. 42 segons.
8. J. Tugues (id.), 5 m. 37 s.
9. Ballesteros (id.).

100 metres llisos
Primera sèrie:
1. Coronado (Castella), 11 s. 3-5.
2. Tugues (Catalunya), 12 s. 2-5.
3. Mariño (Escolar Galícia), 13 s.
Segona sèrie:
1. Culí (Catalunya), 11 segons.
2. Ballesteros (id.), 12 s. 1-5.
3. Agosti (Castella), 12 s. 1-5.
Tercera sèrie:
1. Roca (Catalunya), 12 segons.
2. Concejal (id.), 12 s. 3-5.
3. Mateu (id.), 13 s.

Salts d'alçària
1. Concejal (Catalunya), 1'60 m.
2. (Ex-aequo) Mariño (Galícia); Agosti (Castella) 1'57 m.
4. Culí (Catalunya), 1'55 m.
5. Roca (id.), 1'52 m.
6. (Ex-aequo) Ballesteros (Catalunya); Mateu (Catalunya), 1'50 m.
8. Coronado, Tugues (Castella), 1'45 metres.

Llançament del pes
1. Tugues (Catalunya), 11'75 m.
2. Agosti (Castella), 10'565 m.
3. Coronado (id.), 9'745 m.
4. Roca (Catalunya), 9'735 m.
5. (Ex-aequo) Culí, Concejal (Catalunya), 9'365 m.
7. Ballesteros (Catalunya), 9'315 m.
8. Mariño (Galícia), 8'675 m.
9. Mateu (Catalunya), 7'655 m.

400 metres llisos
Primera sèrie:
1. Coronado (Castella), 54 s. 2-5.
2. Tugues (Catalunya), 56 s. 2-5.
3. Mariço (Galícia), 1 m. 3 s. 1-5.
Segona sèrie:
1. (Ex-aequo) Culí (Catalunya), i Agosti (Castella), 58 s.
3. Ballesteros (Catalunya), 1 minut 3 segons 1-5.
Tercera sèrie:
1. Roca (Catalunya), 54 s.
2. Concejal (id.), 57 s. 4-5.
3. Mateu (id.), 58 s. 2-5.

PUNTUACIO INDIVIDUAL DESPRES DE LA PRIMERA JORNADA

1. Roca (Catalunya) 2.949'17 punts.
2. Culí (id.), 2.860'995 id.
3. Coronado (Castella), 2.853'93 id.
4. Agosti (id.), 2.806'17 id.
5. Concejal (Catalunya), 2.721'34 id.
6. Tugues (id.), 2.618'43 id.
7. Mariño (Galícia), 2.196'95 id.
8. Mateu (Catalunya), 2.140'68 id.
9. Ballesteros (id.), 1.850'70 id.

110 metres tanques
Primera sèrie:
1. Coronado (Castella), 18" 1-5.
2. Tugues (Catalunya), 20".
Segona sèrie:
1. Ballesteros (Catalunya), 18" 2-5.
2. Agosti (Castella), 19" 2-5.
3. Culí (Catalunya), abandona.
Tercera sèrie:
1. Roca (Catalunya), 17" 2-5.
2. Concejal (id), 17" 4-5.
3. Mateu (id.), 20".

Llançament del disc
1. Agosti (Castella), 31 m. 88 cms.
2. Culí (Catalunya), 31 m. 17.
3. Coronado (Castella), 28 m. 56.
4. Tugues (Catalunya), 27 m. 77.
5. Roca (id.), 26 m. 7.
6. Mateu (id.), 23 m. 38.
7 Concejal (id.), 22 m. 22.
8. Ballesteros (id.), 22 m. 04.

Salts amb pèrtiga
1. Concejal (Catalunya) 3 m. 40 cs.
2. Culí (id.), 3 m. 30.
3. Mateu (id.), 2 m. 90.
4. (Ex-aequo) Ballesteros (Catalunya), i Coronado (Castella), 2 m. 80.
6. Agosti (Castella), 2 m. 70.
7. Roca (Catalunya), 2 m. 70.
8. Tugues (id.), 2 m.

Llançament de la javelina
1. Agosti (Castella), 44'20.
2. Roca (Catalunya), 40'15.
3. Coronado (Castella), 39'02.
4. Culí (Catalunya), 36'82.
5. Tugues (id.), 33'38.
6. Mateu (id.), 31'11.
7. Concejal (id.), 30'29.
8. Ballesteros (id.), 20'29.

1.500 metres
Primera sèrie:
1. Coronado (Castella), 4' 40" 4-5.
2. Tugues (Catalunya), 4' 48" 1-5.
3. Agosti (Castella), 5' 10" 1-5.
4. Ballesteros (Catalunya), 5' 50" i 2-5.
Segona sèrie:
1. Concejal (Catalunya), 4' 48" 3-5.
2. Roca (id.), 4' 56".
3. Mateu (id.), 5' 7" 1-5.

PUNTUACIO TOTAL

1. Rafel Hernàndez Coronado (Castella), 5.418'34 (rècord d'Espanya).
2. Agosti (Castella), 5.306'63.
3. Concejal (Catalunya), 5.136'595.
4. Roca (id.), 5.066'275.
5. Josep Tugues (id.), 4.414'40.
6. Culí (d.), 4.311'525.
7. Mateu (id.), 4.027'215.
8. Ballesteros (id.), 3.359'44.

Mariño, retirat després de la primrea jornada.

NATACIO

Comentaris a la victòria de Ramon Artigues, del C. N. Atlètic, en la Copa de Nadal ★ La Challenge Emili Soler va guanyar-la el Club Natació Barcelona

La senyoreta Josefina Torrents, del C. N. Barcelona, vencé en la prova femenina

Ara fa un any que encara va donar la sortida a la carrera de Nadal el que fou en vida un gran entusiasta de l'esport aquàtic, el malaguanyat Emili Soler Brufau.

De les quatre columnes que sostenien el C. N. Barcelona, tres d'elles força significatives donaven el dia de Nadal unes variants ben remarcables.

L'un, Carles Granicher, respectable pare de família, fent honor a la seva gran vida esportiva, corria una vegada més la clàssica prova hivernal i assolia el primer lloc dels veterans amb un temps bastant acceptable.

L'altre, Bernat Picornell, digne president del Club degà, feia les funcions d'estarter, i Déu sap amb quin sentiment omplia la missió encarregada tenint al seu davant el record imborrable del que ho fou des de que per primera vegada s'instaurà la carrera de Nadal fins que la Parca traïdorament se l'emportà del nostre costat.

Per honorar la memòria i la tasca que portà a cap, la tercera columna que fou en tot moment Emili Soler, del Club Natació Barcelona, el Club que ell hi va posar la seva voluntat, que no era poca, enguany, junt amb el Campionat d'Hivern, ha creat la Challenger Emili Soler per a ésser disputada entre tots els Clubs catalans.

Hem dit disputar entre tots els Clubs catalans, potser exagerant una mica, ja que per desgràcia de la natació pocs pocs són els Clubs que tenen probabilitats tan sols de puntuar.

El Club Natació Barcelona, instaurador de la Challenge Emili Soler, ha estat al mateix temps el que ha redactat el Reglament pel qual ha de regir-se aquesta prova; Reglament fet no gaire esportivament, ja que en algun dels seus apartats la majoria dels Clubs no entren de ple en el mateix.

I, si no, proves canten: ¿Quants seniors trobarem en els Clubs Barceloneta, Sabadell, Pop, etc.? I així com en aquests Clubs modestos és difícil trobar tres nedadors de la categoria de seniors, en les inferiors no abunden molt, i això ho saben tan bé els dirigents del Club degà com nosaltres mateixos.

¿Per què el C. N. Barcelona, en crear aquesta Challenge a honor d'un gran esportiu, admirat pels companys del seu Club i veenrat per tota la resta de nedadors catalans, no ha fet uns Reglaments en què tots els Clubs hi poguessin oferir una lluita magna i verament esportiva?

La Challenge Emili Soler, creada també per a donar més esplendor i entusiasme a la natació, vladria la pena que l'any vinent fos disputada d'una altra manera, i així tots els Clubs podrien optar a la possessió d'aquest trofeu. L'esport aquàtic no hi ha dubte que hi guanyaria.

Fet aquest breu comentari del que representa la Challenge Emili Soler, anem a veure l'èxit del que fou la carrera de Nadal d'enguany.

La diada de Nadal no es presentà gaire esplèndida per als abnegats nedadors que en aquesta època, donant proves d'un esperit de lluita, anaven lloar la tasca formidable del crack atlètic. Es el mirall on els nedadors han de veure reglectir la seva gran classe. Continua essent el millor nedador peninsular.

Un altre atlètic, Francesc Mestres, fou el vencedor en la categoria juniors.

Mestres, amb un nedar bastant incorrecte, però efectiu, va aconseguir el primer lloc, passant a nedadors de classe com els Jiménez, una mica baix de forma; Santacana, Anaus i Miquel. El petit Mestres és una de les esperances més fermes del C. N. Atlètic.

Josep O. Tomàs, un inconegut, guanyà els debutants, i en la seva primera sortida va donar un "do de pit". Un principiant i una marca de 3 mitus 6 segons, no es veu cada dia.

El públic, que emplenava tots els llocs visibles, en ben pocs moments demostrà l'entusiasme necessari per la lluita que palesaren els nedadors que enguany han pres part per primera vegada en la Challenge Emili Soler...

L. G. ABRIL

per un moment a ternear amb el pes de llurs cossos les aigües tranquilles del nostre port.

Davant l'estatge social del Club organitzador, lloc de la arrera i sobre el pontcn veiérem arrenglerats 88 nedadors, entre homes i dones.

Com que galanteria obliga, comencem per remarcar la carrera espléndida que efectuà del C. N. Barcelona. Amb un la vencedora Josefina Torrents, nedar pausat i un ritme perfecte, assolí el primer lloc, amb una marca força interessant, com és el temps emprat de 3 minuts 11 segons.

Avui com avui és la millor nedadora, i aquest és el millor elogi que hom li pot fer.

La segona classificada va ésser la senyoreta Maria Aumacelles, i el temps assolit per la decordman és força acceptable.

La carrera que efectuà és de les millors que li hem vist, i el temps emprat, 3 m. 16 s., evidència uns progressos immillorables.

¿I què direm de la senyoreta Soriano? Amb el seu bell estil de braça de pit forní una gran carrera, i arribà al tercer lloc amb el fantàstic temps de 3 minuts 24 s., marca fins ara no aconseguida per cap de les nedadores especialitzades en la braça de pit.

La petita recordmoman és quelcom de seriós i una de les estrelles que aviat il·luminaran amb marques verament internacionals.

De les 17 nedadores que prengueren la sortida, totes arribaren, i per això sol són dignes del millor elogi.

A remarcar, l'actuació de les nedadores del Club Femení d'Esports, que donant proves una vegada més de la seva esportivitat prengueren part en la carrera sense gairebé cap entrenament.

En la categoria d'homes, Ramon Artigues feu una vegada més el vencedor absolut de la Copa de Nadal.

Hem dit ja tantes co: la classe excepcional d' model de nedadors, que ... paraules afalagadores , a fe que s'ho mereix, no basten per a

AROMES DEL MONTSERRAT
Gran licor, únic elaborat pels RR. PP. Benedictins d'aquell Reial Monestir. ★ ★ ★ ★ Representant: JOAN FONOLLEDA SERRA. — Barcelona

XOCOLATES
Jaume Boix
Tasteu les noves creacions:
Número 9 — Fondant, marca cavall-indi
Preu: Pessetes 1'10 el paquet
Ametlla, per a menjar cru
Preu: 0'80 ptes. el paquet

Indústries de Pelleteria
Tapbioles i Pirretas, S. A.
Casa central: BARCELONA
Ferran, 21, i Raurich, 8 i 10

MADRID
6, Avinguda
C. Peñalver, 6

PARIS
68, Boulevard
Sebastopol, 68

FABRIQUES A BADALONA
Carrer Coll i Pujol, núms. 38 al 46

Renards	des de	50 ptes.	Abrics imitació Visson	des de	225 ptes.
Abrics imitació Castor	"	125 "	" Visson legítim ...	"	5000 "
" Petit Gris legítim	"	1500 "	Catifes pell, 60×140 ...	"	16 "

Catifes imitació tigre, 70×140 des de 25 ptes.

NOTA: Els nostres preus són incompetibles
GRAN PREMI A L'EXPOSICIO 1929 — LA MES ALTA RECOMPENSA

Majestic Hotel
I RESTAURANT
Reveillon Fi d'Any
Gran Sopar Ball
i Cotillon
NOTA: Per a assegurar l'acostumat servei esmerat del Majéstic, la Direcció prega a la seva distingida clientela que se serveixi reservar les seves taules amb tota l'anticipació possible.
Salons especials per a Bodes, Banquets i Festes
Preus moderats

BANYERES CARDONA VERGARA 1

Que el Girona serà homenatjat per haver quedat campió.

* * *

Que fins els més rebecs troben que la Junta del Girona ho fa molt bé.

* * *

Que els atletes reposen per començar l'entrenament el març vinent.

* * *

Que hi ha un planter que si no fa figa farà soroll.

* * *

Que dimarts els xicots d'En Sureda donaren una vetllada de boxa a l'Albéniz.

* * *

Que la pista del tennis continua estant "intransitable".

* * *

Que si no l'arreglen, quan passarim a cobrar el rebut molts socis no pagaran.

* * *

Que el que escriu això serà el primer.

* * *

Que el Mollet durant tot el campionat no ha presentat mai el mateix equip.

* * *

Que l'Aloy, del Mollet, ja fa dos partits que no juga.

* * *

Que ja era hora.

* * *

Que En Martisella, defensa dret del Mollet, fa temps que busca la "forma".

* * *

Que nosaltres creiem que si no es desanima un dia o altre la trobarà.

* * *

Que el Mollet diumenge passat va fer un bon partit, i va guanyar el Ripollet, que anava al davant de la classificació.

* * *

Que sempre li passa igual, quan és mort el...

* * *

Que durant aquest partit al camp sols hi havia una pilota, i cada vegada que anava a fora del camps, els jugadors tenien temps de fer una partida d'escacs, abans no la tornaven.

* * *

Que la Junta del Mollet hauria de mirar de tenir-ne una altra (de pilota) perquè això no és la primera vegada que passa.

A PALMA DE MALLORCA

Segon partit del Torneig Nadal

Correspongué jugar-lo el dia de Nadal entre el Jovenívol alfonsí i el Reserva balear, al camp "Son Canals", a manera de vermut, a les onze del matí. Hi assistí nombrós públic, com sempre que s'enfronten equips de l'Alfons i del Balears.

Al primer temps dominà el Balears, especialment després d'haver-se retirat un jugador contrari que rebé un cop de pilota a la cara i l'impossibilità per tornar a sortir en tota la lluita. Quan es duien vint minuts de joc, el Balears marcà un gol per mitjà de Ponç, que rematà una combinació de la seva davantera.

El segon temps començà a un ritme fantàstic. El Balears tractava d'afiançar la victòria i l'Alfons perseguia l'empat. Aviat hom notà que els de casa sentien l'esgotament, degut a l'esforç realitzat en els primers quaranta-cinc minuts, i d'això se n'aprofitaren els visitants, que dominaren i aconseguiren un penalty que es traduí en el gol de l'empat quan faltaven vint minuts per acabar. No pogueren aconseguir el desempat, malgrat l'entusiasme posat per ambdós bàndols en la resta de l'encontre, que per part dels jugadors fou molt correcte. I diem dels jugadors ja que entre el públic es repartiren algunes bufetades, com és costum sempre que juguen elements dels esmentats rivals Alfols i Balears. Llàstima de nervis...!

L'arbitratge, a càrrec del collegiat Comte, fou diversament comentat, encara que opinem que pot qualificar-se d'encertat i imparcial.

Els equips foren:

Balears: Roig, Simonet, Bauzà, Fiol, Moranta, Massanet, Masi, Bordoy, Santpol, Ponç i Cerdà.

Alfons: Alberti, Puigserver, Cortell, Crespi, Camps, Gomila, Batle, Bernat, Planes, Taló i Roca.

La Federació Balear ha disposat que el partit suspès del Torneig LA RAMBLA entre els primers equips Alfons i Balears es jugui el vinent dia 6 de gener al camp de l'Alfons per decidir quin dels dos s'adjudica el trofeu donat pel senyor Sunyol.

El Balears té sobre l'Alfons l'avantatge d'haver-li marcat dos gols per cap a la primera volta; si guanyés ara l'Alfons quedarien empatats en la puntuació i s'hauria d'aplicar el gol-average, havent després de marcar tres gols l'actual campió per entrar en possessió de l'esmentat trofeu.

A SABADELL

Torneig sabadellenc de basket-ball, Trofeu LA RAMBLA DE CATALUNYA

Després de la quarta jornada, la classificació és com segueix:

	J.	G.	E.	P.	Punts
Ràpids	4	4			8
Germanor	4	3	1		7
B. Avinguts	4	2	1	1	5
C. N. Sabadell	4	2	0	2	4
Sportman's	4	1	1	2	3
C. Dependents	4	1	0	3	2
Joventut C. M.	4	1	0	3	2
Eureka	4	0	1	3	1

* * *

Els resultats dels partits celebrats ahir són els següents:

Eureka, 0 - Germanor, 31

Aquest partit fou molt nivellat fins al moment en què, degut a la poca energia de l'àrbitre, es jugà fort i gairebé podríem dir brut. L'àrbitre es veié obligat a treure del camp un jugador de cada equip per prodigar-se "carícies" mútuament. Fou aleshores quan l'Eureka, mancat del seu mig i puntal de l'equip, sucumbí davant la millor tècnica del seu contrincant.

Els equips eren:

Eureka. — Carrasco, Vaquers, Gili, Sol i Bru.

Germanor. — Arch (2), Barcelona, Aspachs (13), Teixidor (12) i Ermengol (4).

Ràpids, 17 - Sportman's, 15

Va ésser aquest un partit disputadíssim, tal com s'esperava, donada la classificació dels dos equips. En sortiren vencedors els que no es deixaren impressionar pels falls arbitraris del senyor J. Busquets, el qual, com en el partit anterior, es mostrà en tot moment mancat d'energia i perjudicà els dos equips amb els seus falls. Deixà embrutar el joc de tal manera que li fou impossible tornar-lo a portar per allà on calia.

S'imposaren definitivament els Ràpids gràcies a l'encert en el tir a Basquet del seu mig Barquet.

Els equips s'arrengleraren així:

Ràpids. — Mir (2), Iglesias, Barquet (11), Graells (2) i Pont (2).

Sportman's. — Ponç, Ribell, Sangres I (3), Serentill II (4) i Vilà (8).

Joventut C. M., 7
C. N. Sabadell, 30

Per fi sembla que, després dels partits que ha jugat, el C. N. S. ha trobat la compenetració necessària per a fer front als millors equips del torneig, car en aquest partit, si bé en la primera part dominà la Joventut, el millor encert en el tir féu que el Club s'apuntés bonics basquets al seu favor, i fou en la segona part quan, reaccionant admirablement, de dominats passaren a dominadors i aixafaren la Joventut per la diferència abans assenyalada.

Arbitrà amb encert N. Nonell, i els equips eren:

Joventut C. M. — Garcia (4), Costa, Valls, Tarruell (3) i Truyols.

C. N. Sabadell. — Girbau, Sala (4), Molet (8), Sunyer (12) i Cueto (6).

Ben Avinguts, 21
C. Dependents, 6

Un partit bastant nivellat en la primera part, amb lleuger domini dels B. Avinguts, i gràcies a l'encert en el tir a Basquets de Ventura, en sortiren vencedors, després de dominar completament durant la segona part.

A les ordres de C. Garcia, que arbitrà amb tota energia i encert, els equips s'arrengleraren així:

B. Avinguts. — Garcia, Rebull (1), Ventura (10), Amorós (4) i Rovira (6).

C. Dependents. — Siscart, Crous, Ramoneda, Solà (2) i Martín (4).

AFA

CAMPIONAT AMATEUR DE GIRONA (SEGON GRUP)

U. O. SAfa, 2 - T. A. Blanes, 0

Aquest partit que havia desvetllat gran espectació en tota la comarca i ix que era decisiu per a la classificació del grup ha tingut un final molt poc esportiu en retirar-se el F. A. Blanes del terreny als 25 minuts de joc per no considerar vàlid un gol obtingut per la Safa i quan el marcador senyalava 2 a 0 favorable a aquest Club.

A TARRAGONA

Tarragona F. C., 0
C. D. Anoia, 4

Corresponent al campionat català de segona categoria, han jugat aquest partit els dos equips esmentats, al camp de la Pedrera. La victria ha correspost als jugadors forans, els quals, en forma ben palesa, han aixafat els jugadors tarragonins, tant pels gols que han obtingut com pel joc emprat.

Al començament del partit semblava que el Tarragona seria el que s'emportaria la victòria, però així que la partida anava avançant, els jugadors de l'Anoia han anat refermant-se i han quedat com aquell que diu els amos de la situació, i més quan en una jugada plena d'emoció, l'extrem esquerra obtingué el primer gol.

El joc d'aquest primer temps fou bastant fort, però sense arribar al joc brut, la qual cosa féu que, encara que no presenciéssim bones jugades, ens poguéssim divertir. Les escasses jugades bones que hi hagué foren per part dels de Sant Sadurní.

El segon temps canvià radicalment en allò que fa referència al joc. De bell antuvi l'Anoia marcà el segon gol, també obra del seu extrem esquerra. Quan aquest fou marcat, els locals empraren un joc joc recomanable i en moltes ocasions els jugadors hagueren d'ésser assistits pel botiquí. A partir d'aquest moment ens és completament impossible dir el que succeí, ja que no volem ferir les susceptibilitats de ningú. Però sí que direm que, de seguir així, serà completament impossible que ens queixem que el públic no acudeixi als partits, perquè amb el que ahir veiérem n'hi ha prou per a fer perdre l'afició al que fins ara s'interessa pe lfutbol.

Els de Sant Sadurní marcaren dos nous gols, mitjançant l'interior esquerra. Els dos foren resultat de dues bones jugades entre la tripleta central roja.

Quan el partit s'estava acabant fou quan el Tarragona féu quelcom per posar en perill la porta forastera. Els de l'Anoia feren durant aquest curt temps un bon joc defensiu i els esforços del Tarragona per marcar foren infructuosos.

L'àrbitre estigué encertat en els seus falls; però això no vol dir que no sigui el responsable que vegéssim en diverses ocasions repartir "punyes" entre els jugadors, ja que amb molt del joc brut foren moltes les vegades que això succeí. Pecà de donar moltes explicacions, renyar els jugadors i no expulsar ningú. Si hagués fet això, estic segur que no s'hauria format l'extrem que s'arribà.

Els equips, sota les ordres del senyor Aicart, es formaren així:

C. D. Anoia. — Llop, Casanovas, Riembau, Tena, Rovira, Bagués, Esteve A., Esteve J., Solà, Cuscó i Cortadellò.

F. C. Tarragona. — Alujas, Inglada, Borràs, Piquer, Gili, Domingo, Tarragón, Martí, López, Julià i Avià.

Quan el partit s'havia finit, un espectador agredí un jugador de l'Anoia quan aquest es retirava a la caseta per canviar-se de roba, i el deixà per breus moments sense sentits. S'ignora qui fou l'agressor, per tal com aquest tingué cura de fer-ho per l'esquena del jugador.

"DISCOS"

sortirà aquesta setmana. Demaneu-la GRATUITAMENT als vostres proveïdors de discos

Davant un públic nombrosíssim i que augmentava progressivament el senyor Roset, del Collegi Amateur Gironí, alinià els equips així:

U. O. Safa: Casabella, Orenc, Robert, Manyac, Comes, Vilà, Pérez, Coll, Corol, Vives i Torrent.

F. A. Blanes: Ros (J.), Grau, Claret, Prats, Pérez, Miralpeix, Ros (N.), Ferrer, Puig, Collell i Illas.

Tota l'estona de joc es pot resumir en unes escapades del Blanes fetes al començament ben rebutjades per la defensa safista i un domini continuat de la Safa, la davantera i ratlla mitjana de la qual descabdellaren un joc de gran qualitat. En aquests temps foren aconseguits els dos gols, el primer fet per la pròpia defensa del Blanes en voler aclarir una situació molt compromesa davant la seva porta, i el segon fet per Cosol d'un xut esplèndid i després d'haver burlat la defensa adversària. No conforme el Blanes amb la decisió de l'àrbitre s'ha retirat del camp i dona aleshores aquest el partit per acabat. Es veritablement lamentable que amb aquesta actitud s'hagi privat al públic de presenciar un partit que prometia ésser el millor de la temporada.

Altres resultats del mateix grup

A Lloret
Lloret 3.-La Sellera 0.
A Arenys
Arenys 3.-Albúcies 2.

EL CAMPIONAT GIRONI

Els resultats de la jornada d'ahir

Olot, 3-La Bisbal, 2.
L'Escala, 2-Cassà, 0.
C. D. Montgrí, 1-U. E. Figueres, 0

A PALAMOS

El Palamós derrota el C. D. Farnés per dos gols a cap

Davant de regular concurrència es jugà ahir aquest partit al camp local, corresponent a la segona volta del Campionat.

El Palamós arrenglerà a Boix, Ribera, Rispès, Company, Rosalenc, Vilata, Goiri, Fernández, Napoleó, Tarrats i Ribes.

C. D. Farnés: Bellvehí, Soler, Codina, Serrats, Font, Masvidal, Marcel, Mola, Colls, Piany i Masferrer.

Als quatre minuts primers el Palamós aconseguí el seu primer gol, obra de Napoleó; Fernández, poc abans d'acabar, ha marcat el segon.

Tots els jugadors han bregat amb entusiasme. Ha arbitrat, encertadament, el collegiat senyor López.

LA PUNTUACIO ACTUAL

	J.	G.	E.	P.	F.	C.	Pts.
Palamós	8	5	1	2	22	13	11
Figueres	8	4	3	1	20	7	11
L'Escala	8	5	0	3	18	17	10
Olot	8	4	0	4	21	17	8
La Bisbal	8	3	2	3	15	14	8
Cassà	8	3	0	5	13	20	6
Farnés	2	2	1	5	11	16	5
Montgrí	8	1	2	5	6	22	3

Butlletí comarcal

A CARA O CREU

Molts es creuran, amb el que anem a dir, que intentem una presa de pèl als soferts lectors, o que cerquem, tot simplement, la manera d'emplenar unes quartilles de paper, sense cura dels mitjans.

No obstant, és rigorosament històric.

En el partit celebrat el dia 21 a Mataró, a homenatge de l'heroi català professor Blanco Alberich, entre el titular del camp i el Palafrugell, un senyor àrbitre, el nom del qual sentim desconèixer, arran d'una divergència d'interpretació amb un "linnesman", respecte al beneficiari d'un "out", va ordenar que es decidís a cara o creu.

Indocumentats, nosaltres, encara de les noves promocions, en la història de l'esport, ignorem si s'havia donat amb anterioritat un cas semblant.

Sincerament, modestament, opinem que no.

I encara opinem més: que obtindria un èxit esclatant l'escriptor esportiu que aplegués les anècdotes d'aquesta naturalesa en un volum, que podria titular-se "Humorisme arbitral".

CORREU DE FONS

S. — Capellades. — Us preguem segell d'urgència. La vostra informació va ésser rebuda a dos quarts de quatre de la tarda de dilluns.

E. Ll. — Almoster. — Feu la mercè d'esc.iure les informacions "a una sola cara" del paper.

J. S. — Santa Coloma de Queralt. La vostra informació es rebé amb retard. Va avui la de la setmana passada.

Palma de Mallorca. — La informació del torneig "Nadal 1930" anirà la setmana entrant, per haver arribat tard per a aquesta.

GENERES DE PUNT

D. H.

felicita l'Any Nou i dóna les gràcies al públic de Barcelona pel favorable acolliment que ha dispensat al seu primer establiment de venda al detall del carrer de

SALMERON, NUM. 50

No oblideu que en aquesta casa trobareu els millors articles propis per a presents d'aquestes festes, a preus desconeguts

Dibuixos i models exclussius

FABRICA DE MITGES

—CASA FUNDADA EN 1886 - BARCELONA—

¿PRETENIU PASSAR UNA FELIÇ NIT DE REVEILLON?

Féu-vos reservar una taula al

SALO RESTAURANT GLACIER

Plaça Reial, numero 3 — Telèfons 22503 i 16941

American Orquest ★ ★ ★ ★ Batalla d'Obsequis

XAMPANY

P. BAQUÉS

Escumós Extra Gran Carta

Caves a Guardiola de Fontrubi

PENEDES (ESPANYA

BARCELONA
Plaça Antoni López, 15

URALITA

Telèfon 16556

Per Canaletes diuen...

Que això del Campionat de Lligues es va posant un xic seriós.

* * *

Que a la pèrdua de pessetes, cal afegir la pèrdua de punts.

* * *

Que si el remei no arriba ben aviat, serà qüestió de donar-se a la beguda.

* * *

Que el passat dissabte va tenir lloc a Barcelona un esdeveniment esportiu.

* * *

Que l'equip del Petromax, encara que sembli impossible, va guanyar un partit.

* * *

Que l'equip contrari era res menys que un combinat de l'A. D. Gramophon.

* * *

Que el Consell Directiu de la Lliga Comercial vol donorar com cal la gesta del Petromax.

* * *

Que sembla no li és ara permès a Plattko entrenar-se al camp del Sol de Baix.

* * *

Que a prohibició sembla ha estat per unes declaracions fetes públiques fa poca dies.

* * *

Que això de les declaraions a la premsa deuria estar reservat sols a determinades persones.

* * *

Que entre aquestes podrien figurar alguns federatius molt amants de la popularitat.

* * *

Que a aquests res no costaria perdonar-los, per no saber el que es diuen.

* * *

Que ahir a can Ràbia van treure faves d'olla.

* * *

Que si bé no va arribar a tres mil pessetes la recaptació, almenys gaudiren el s"istes" d'una segona part quelcom fantàstica, segons diu En Serramalera, el del "bombín".

* * *

Que tenint en compte el resultat de 5 a 0, ja es felicitaven de la venda de Padron i Ventoldrà.

* * *

Que, de totes maneres, segons dola un federatiu espanyolista, cal tenir present que "una flor no fa estiu".

* * *

Que el "secretarillo" de l'Europa ja ha visitat Madrid, per primera vegada.

* * *

Que com a home de molt bona fe, es va llevar a les sis del matí, i junt amb els neòfits de l'equip, va voltar fins a les deu, per a conèixer tot el que poguéa.

* * *

Que ara es plany d'haver despès la friolera de cinquanta pessetes en taxis, per conèixer únicament l'entrada dels carros i de les burres de llet.

* * *

Que els seus amics de la Directiva, magnànims amb el company, li han promès delegar-lo per a l'Assemblea Nacional, si encara viuen.

* * *

Que aleshores és fàcil que l'acompanyi En Fontanet, que com a castiç té el testimoni de D. Vicente Vea.

* * *

Que ahir, els jugadors del Racing de Santander van demostrar que, sense brutícies, es pot jugar a futbol com a homes.

* * *

Que del seu entusiasme caldrà que en prenguin exemple molts dels jugadors que a cap de mes no manquen a la llista.

* * *

Que com ja era d'esperar, després de Nadal, ja ha sortit la llista dels lesionats blau-grana.

* * *

Que oportunament la majoria d'ells, però, presenciaren amb cara de Pasqües el partit amb el Racing.

* * *

Que alguna d'aquestes lesions tenia el caire de "peremptòria", en vista dels pròxims partits de selecció.

* * *

Que el conflicte ha estat en rebre la visita del metge delegat per la Federació.

* * *

Que amb això no hi comptaven aquells dos senyors barcelonistes que amb tanta insistència demanaven la visita mèdica.

* * *

Que d'haver estat més previsors, aquell jugador de l'estoreta elèctrica i laltre del peu lesionat haurien après la lliçó amb més cura.

* * *

Que els qui podrien donar raó d'això són Guzman i Sagi.

* * *

Que mira per on, al pobre Mr. Plantadà li presenten els seus amics un veritable conflicte.

* * *

Que qui potser li pot arranjar l'afer és el pes fort dels federatius Vila, únic a arreglar els conflictes de la segona categoria.

* * *

Que quan tingueu set, cal que aneu tot seguit al QUIOSC DE CANALETES, a beure l'estupenda soda de cafè que donen.

* * *

Que molts socis del Barcelona deien ahir que amb allò del cas Samitier, va fer-se honor al dia dels innocents.

* * *

Que ja hom sap que d'haver jugat e lpartit, per ésser de competició oficial, es feia bastant difícil la solució del traspàs.

* * *

Que aquell avui ex-directiu del Barcelona, que de cap manera volia cedir En Solà al Racing, ahir tarda era el més convençut de la seva teoria.

* * *

Que vés per on, els aires de la muntanya han curat aquella lesió que va fer anar tan de bòlit els directius de Les Corts i Can Ràbia.

El Campionat de 2.ª categoria preferent

El Campionat de Catalunya de Segona Categoria Preferent

Resultats:
Gràcia - Horta, 1 - 0.
Iluro - Martinenc, 2 - 3.
A. O. Vilanova - Terrassa, 0 - 0.
A. Sabadell - Vilafranca, 1 - 2.
Manresa - Sans, 2 - 2.
Sant Andreu - Tarragona, 6 - 0.
Palafrugell - Santboià, 6 - 0.

Classificació:

	Partits J.	G.	E.	P.	Gols F.	C.	P
Martinenc	15	11	3	1	44	21	25
Gràcia	15	8	5	2	28	15	21
Iluro	15	9	1	5	36	22	19
Sans	15	7	4	4	25	15	18
Palafrugell	15	8	2	5	26	25	18
A. Sabadell	15	7	3	5	27	24	17
Sant Andreu	15	8	1	6	39	22	17
Santboià	15	8	0	7	27	32	16
Manresa	15	5	5	5	30	27	15
Terrassa	15	6	3	6	24	24	15
Granollers	14	6	2	6	20	23	14
Vilafranca	15	6	1	8	25	32	13
Horta	15	3	5	7	18	21	11
Tarragona	15	1	2	12	12	42	4
O. Vilanova	15	0	1	14	19	55	1

A SABADELL

L'Atlètic és batut pel Vilafranca per dos gols a un

El cercle sabadellenc està malament; la sort se li ha girat i veu com se li escapen els punts, precisament quan més necessaria li eren. Els dos darrers partits que ha celebrat al seu camp, i que semblava que els tenia segurs, els ha perdut, i la causa principal ha estat la poca sort ben evidenciada en alguns jugadors groc-negres.

Davant el Vilafranca, l'Atlètic nó jugà cap mal partit, ja que aconseguí anivellar sempre la lluita, però no va trobar la manera de marcar més que un gol, malgrat tenir excellents ocasions. Cal dir també que no tots els jugadors atlètics posen l'entusiasme necessari a la lluita, cosa que es va fer ben palesa durant la major part de l'encontre.

Al primer temps va jugar de davanter centre Itarte, com a prova per a veure si tapava el vuit que hi ha en aquest lloc, però no va reeixir. Després ocupà el seu lloc habitual de mig centre, i degut probablement a l'excés de partits que porta jugats, tampoc va tenir grans encerts. Dels altres, destacaren la defensa, Mota, i a estones els mitjos ales.

El Vilafranca és un equip que esdevé perillós, més que tot per l'entusiasme extraordinari que tots els seus jugadors posen a la palestra. Durant tot el partit bregaren per un igual, i aquesta fou la causa principal de la victòria que aconseguiren.

Té un conjunt bon xic arrodonit, i alguna individualitat que es destaca clarament; Sabater, Rodríguez, Larrosa i García van força bé, i saben lligar el joc de les diferents línies, ben acceptablement.

L'àrbitre Cuchy, regular.

La lluita ja va esdevenir anivellada des d'un cómençament, amb feina per tots dos porters. Sabater va ésser el primer d'entrar en joc, i detingué de bona manera una bala de Mota. Poc després es produí un còrner contra els locals, que va anar fora.

Cap allà als trenta minuts de joc, una escapada dels visitants els valgué el seu primer gol.

A la segona part, els atlètics no donaren mostres d'afanyar-s'hi massa, malgrat jugar de mig centre Itarte; anaven fent i prou, i això permeté que el Vilafranca dominés una mica. El més gran entusiasme dels visitants els valgué el segon gol, i aleshores els de l'Atlètic començaren a desvetllar-se un xic.

Els sabadellencs feren un joc d'ales bastant encertat, que desconcertà una mica els visitants, i d'aquesta manera, quan mancaven quatre minuts per al final, l'Atlètic aconseguí el seu únic gol. El poc temps que quedava fou de domini local, limitant-se els visitants a llençar pilotes fora.

Composició dels equips:

ATLETIC: Gil; Martínez, González; Domènech, Centelles Canet; Pastor, Gil, Itarte, Mota i Torres.

VILAFRANCA: Sabater; Aparicio, Rodríguez; Lara, Larrosa, Pastor; Soler, Quinquilla, Alcon, Xifreu i Garcia.

A SANT ANDREU

Gimnàstic de Tarragona, 0 Sant Andreu, 6

Tant per la puntuació com per les actuacions fetes darrerament pel Gimnàstic de Tarragona, tot feia preveure que ahir el Sant Andreu se n'enduria una victòria.

En el que va de temporada, a l'equip de Sant Andreu acostuma fallar-li la davantera, cosa deguda, més que a res, al continuat canvi de jugadors sigui per lesionats, sigui per altres causes. Ahir, però, amb una davantera bon xic arranjada, el Sant Andreu assolí una victòria a la qual no cal regatejar elogis.

Els millors del Sant Andreu foren Petrus, López i Sóler. També molt encertats Besolí, Palau i Pellicer.

Del Tarragona, tots fuixets, però el més dolent Roca.

Els equips, a les ordres del senyor Colls, s'arrengleraren així:

Sant Andreu: Petrus; López, Soler; Palau, Duran, Pasqual; Pellicer, Besolí, Ban, Colls i Comes.

Gimnàstic de Tarragona: Roca; Venceslao, Collarets; León, Burdeos, Carbonell; Barbarà, Marco, Huelva, Landa i Alvarez.

A la primera part, Besolí aconseguí els dos primers gols, i Pellicer el tercer. A la segona part, Ban el quart, el mateix juntament amb Comes el cinquè, i Besolí el sisè i darrer.

El domini dels àndreuencs fou complet; el públic, correcte, i l'àrbitre, força encertat. — COLL.

A VILANOVA

Els Alumnes Obrers empataren amb el Terrassa

El públic sortí una mica decepcionat del resultat. De més a més, hom volia almenys veure marcar algun gol, però hagueren de quedar-se amb les ganes, puix que, malgrat l'entusiasme que els uns i els altres posaren en la lluita, cap d'ells pogué marcar ni un sol gol.

Això fou degut a la poca decisió de totes dues davanteres, puix que les línies mitjanes, especialment la dels locals afavoriren amb constants pilotes els del quintet atacant, però aquests no saberen rematar oportunament i treure rendiment del seu domini.

La primera part fou molt moguda i distreta, dominant lleugerament els Alumnes, però a la segona els terrassencs es referen un xic, i per uns moments creieren que la victòria els correspondria. Aquesta reacció, però, no durà llarga estona, i l'encontre acabà novament amb domini dels locals, el qual, però no donà tampoc cap resultat.

Arbitrà Espelta i el seu arbitratge, sense ésser res d'extraordinari, va satisfer completament els uns i els altres. A les seves ordres s'arrengleraren els equips de la manera següent:

Terrassa: Pasqual; Paco, Callao; Vidal, López, Alemany; Lafont, Castelló, Peiró, Bages i Olària.

Ulldemolins: Vila; Bartomeu, Vila; Grandia, Santillana, Cadafalch; Valls, Castro, Miralles, Rectoret i Bou. — Morera.

A PALAFRUGELL

Palafrugell, 6 - Santboià, 0

Aquest partit fou com indica el resultat, de superioritat manifesta de l'equip local, que s'apuntà tres gols a cada part.

Els autors foren Esteve, Abelard i Espada, els tres primers, i Espada, Miquel i Abelard els de la segona part.

Els equips, a les ordres del senyor Pujol — l'arbitratge del qual no topà amb dificultats —, s'arrengleraren així:

Palafrugell: Gauchia; Blanch, Colomer; Pons, Castelló, Cabanes; Esteve, Espada, Miquel, Abelard i Reixach.

Santboia: Ramoneda; Lacal, Mir; Cifuentes, Puig, Barrachina; Millan, Avellanet, Llovera, Alé i Altés.

A MANRESA

Manresans i sansencs empataren a dos gols

Poques vegades com aquesta l'empat serà un tan fidel reflex de la igualtat de forces. Tant si haguessin guanyat els sansencs com si haguessin guanyat els manresans, ens hauria fet l'efecte que no era un resultat just.

Posat sobre el paper, l'encontre se'ns mostrava co mde difícil resolució. Les darreres actuacions una mica grises del Manresa i una possible recuperació del Sans feien indecís el resultat. La cosa ens ha vingut a donar la raó. A la primera part hi hagué un lleuger domini del Manresa, que no donà gran resultat, i tota la segona part el domini fou dels barcelonins. Ens feu l'efecte que si els sansencs haguessin estat una mica més afortunats en el remat el resultat hauria estat una miqueta diferent.

Les seves línies estigueren més lligades, i segures i sobretot jugaren amb un entusiasme digne de millor sort.

Arbitrà En Camba amb força encert, i a les seves ordres s'arrengleraren de la següent forma:

Sans: Pedret, Torredeflot, Villacampa, Robles, Gel, Besolí, Tayeda, Bosch, Vall, Aliart i Guàrdia.

Manresa: Corrons, Castells, Rivera, Delgado, Calafell, Costa, Sitges, Serra, Xaro, Sala i Gall.

Els gols del Sans els feren Bosch i Guàrdia, i els del Manresa, Sitges i Serra. — Corresponsal.

A MATARO

L'Iluro fou batut pel Martinenc per tres gols a dos

El públic mataroní feia molts dies que sortia satisfet del camp. El resultat podia ésser favorable o advers, però les incidències de la partida, si mereixien ésser aplaudides, ho eren sense regatejar gens.

Ahir l'encontre no fou gens distret, i per altra banda el resultat no respon pas al domini que exerciren uns i altres. No anem pas a discutir la victòria del Martinenc, però sí hem de fer constar que l'arbitratge del senyor Aramburu no fou tot l'imparcial que podia i havia d'haver estat. I aquesta imparcialitat es reflexa indubtablement en el resultat.

Una de les principals característiques de l'encontre d'ahir fou el joc dur. Sense arribar a jugar amb violència es jugà una mica dur, i és una veritable llàstima que en els encontres, quan no es poden obtenir les coses a les bones, s'utilitzin mitjans que francament no són legals.

La nota més simpàtica de la tarda fou quan el professor Blanco tirà el kik-off; del demés gairebé fa pena parlar-ne. Aramburu, com ja hem dit abans, arbitrà l'encontre i no ho féu gaire bé. A les seves ordres s'arrengleraren els equips de la següent forma:

Iluro. — Nóves, Mas, Trias, Llopis, Prat, Bonet, Mestres, Soler, Valls, Rabell i García.

Martinenc. — Pasqual, Serrano, Vinyes, Altés, Mujal, Creixell, Cases, Aonijoan, Aranda, Motrajas i Fandos.

El primer gol el féu En Soler als deu minuts de joc i poc després En Creixell, del Martinenc, féu l'empat tirant un freekik, que en realitat fou una falta tirada al revés, puix s'havia d'haver castigat el Martinenc. En Vinyes féu també unes mans dins l'àrea, però l'àrbitre concedí free-kik solament.

Novament l'Iluro desempatà per mitjà d'En Valls, però novament els barcelonins igualaren l'avantatge per mitjà d'En Cases. En una topada entre aquest jugador i En Prat el jugador mataroní es lesionà i l'àrbitre ordenà la seva expulsió, i tirà faut contra el Martinenc. Una cosa cosa incomprensible, vaja. Poc abans d'acabar l'encontre En Fandos féu el tercer gol, que valgué la victòria als barcelonins.

CORRESPONSAL

¡¡¡Llegiu llibres catalans!!!

COL·LECCIO "LOLA ANGLADA"

Peret - Margarida - Monsenyor Llangardaix - Narcís

Aquests llibres, l'original i el text de l'Anglada, es venen a 6 ptes.

"...Es prou coneguda la gràcia i vivacitat que sap posar Lola Anglada en els seus dibuixos i en els seus contes. Ella estima les belles petites coses i troba la manera justa de contar-les i de dibuixar-les per tal de fer-les amables i atractivoles als ulls encuriosits dels lectors petits o grans que tenen la sort de poder llegir les pàgines exquisides d'aquests llibres que són una pura delícia..."

COL·LECCIO "BONES HISTORIES"

Cuques de llum Text de S. Perarnau, dibuixos d'A. Fernàndez

Cine ron alles de Jesús infant Text de Melcior Font, dibuixos de Josep Longòria

"...aplegar en unes mateixes pàgines la major delícia de lectura i tota la possible eficàcia. Com? Més que repetint mil vegades a les criatures el consell d'ésser bons, encomanant-los el gust d'ésser-ho. Que a través de les nostres històries els fets encomanin el desig d'ésser protagonistes..."

Aquests llibres, amb moltes illustracions, es venen a Ptes. 3'50.

COL·LECCIO "TRESOR"

El follet sentimental Text de Maria Penpinyà, dibuixos de Josep Longòria

Infants i fruites Text de S. Perarnau, dibuixos de Jack Benson

"...No es tracta pas de servir drogues, cobertes de xacolata, ni de fer circular com a bones monedes en desús, sinó, al revés, d'avesar el paladar a la bona lleminadura, i d'habituar l'orella al bon dring..."

Aquests llibres, profusament illustrats, es venen a 2 ptes.

COL·LECCIO "RONDALLES POPULARS"

Peret valentet - La Princesa que no serveix per a res - La sang del Dragó - El pobre Julià L'ós blanc - La Princesa de la mel

"...totes plegades fan veure que dins de la novellística popular catalana es troben gairebé tots els motius, tots els arguments que informen la rondallística popular de totes les altres literatures."

Aquestes Rondalles, recollides d'En Valeri Serra i Boldú, són illustrades per Lola Anglada, Ricard Opisso i Josep Longoria, i es venen a una pesseta exemplar.

COL·LECCIO "JOIA"

Ulls d'estel per Z. Topelius

La perla d'Adalmina per Z. Topelius

"...aparteu dels infants els llibres grollers que en farien un caràcter vulgar. Nodriu la seva pensa amb lectures escollides, que hi deixin una empremta de distinció. Aquesta col·lecció està formada de contes selectes."

Amb dibuixos de F. López Sales i Josep Longoria, es venen a 75 cèntims.

Tots aquests llibres es venen a les principals llibreries de Catalunya, i també a la casa editora:

Editorial Políglota

Petritxol, 8

FRONTO NOVETATS

CADA DIA

GRANS PARTITS

i

QUINIELES

Restaurant MARTIN

Serveix els millors Banquets i Bodes Selectes coberts a preu fix i a la carta. Servei a DOMICILI. CHAMBRES MEUBLES

A GRACIA

Amb dificultat el Gràcia bat la Unió d'Horta per un sol gol

Dificilíssima va ésser la victòria que airh els nois graciencs van poder adjudicar-se. Dificilíssima però justa, ja que malgrat jugar bé els blancs d'Horta, no van superar, però lactuació vermella, i si bé aquests només per un gol van poder guanyar, no és pas injusta, hem dit, la seva victòria.

No fou pas possible aconseguir més, perquè l'actitud francament d'embranzida dels jugadors va privar ja la franca actuació d'atac i defensiva de tots els jugadors i van posar millor cura en les escomeses que en l'opció franca del gol.

Es pot dir que d'aquesta actitud ingrata dels jugadors, en té bona part de culpa l'àrbitre Balil, el qual sembla que deliberadament va permetre el joc indesitjable, amb ben pocs desitjos de reprimir-la. Això va restar molta bellesa a l'escomesa d'ambdós equips, i va fer antipàtica la partida.

L'úni gol el va aconseguir durant el primer temps, l'interior dreta Artigues.

L'arrenglerament dels jugadors va ésser el següent:

Gràcia F. C. — Florença, Claudio, Vila, Gascon, Baudina, Rossell, Betancourt, Artigues, Peiró, Crispí, Pinyero.

U. A. d'Horta.—Masferrer, Brió, Perer, Llopis, Sibeques, Gutiérrez, Garcia, Camba, Bayer, Galtés, Graells.

XAMPANY

Ayala & C.º

Chateau d'Ay (France)

Freixenet

Xampany d'alta qualitat

Caves a Sant Sadurni d'Anoia

Delegació i dipòsit:

Princesa, 20

Telèfon 11953

BARCELONA

¡CABALLERO!

Estalviareu diners comprant en aquesta casa el vostre

Vall de vestir
Vall d'abric
Trinxeres
pell d'elefant

CUIROS QUALITATS GARANTIDES PREUS BARATISSIMS ALS MAGATZEMS DE

PAÑERIA LA TEXTIL CATALANA